ARCHIWUM i BIBLIOTEKA Krakowskiej Kapituły Katedralnej
Kk-III-467

2.

Przystąpmy do szopy.

T. Flasza

1. Przy-stąpmy do szopy u-ści-skajmy sto-py Je-zusa ma- leń-kie-go
2. Ten co wszechświat dzierży w żłobie dzisiaj le-ży ludzkiej pomo- cy cze--ka

Któ-ry swo-je bóstwo wydał na u-bó-stwo dla zba-wie-nia nasze-go
Bóg sto-wo wcie-lo-ne dzisiaj wy-niszczo-ne dla zba-wie-nia czło-wie-ka.

Za-wi-taj Bo-że u-ta-jo-ny z przeczy-stej Pa-nien-ki,
O Bo-że bądź że pochwa-lo-ny za Twe na- -ro-dze-nie,

gdzież ber-to gdzie Two-je ko-ro-ny gdzież ber-to, gdzie Two-je ko-ro-ny
racz zbawić ludzki ród zgu-bio-ny racz zba-wić, ludzki ród zgu-bio-ny

Je-zu ma- lu-steń-ki
daj duszy zba-wie-nie

Przemyśl 20. XI. 1936. Zygmunt Gliński

Nakład i własność
Lwowskiego
Chóru Akademickiego

2.

Do szopy hej pasterze.

Andantino.

Do szopy hej pasterze do szopy wszyscy wraz. Syn Boży w żłobie leży
Przybiegli pastuszkowie ze swemi dary tam. Od dali pokłon korny

Do szopy hej pasterze do szopy wszyscy wraz. Syn Boży w żłobie leży
Przybiegli pastuszkowie ze swemi dary tam. Od dali pokłon korny

Do szopy wszyscy wraz. Więc spieszcie
Przybiegli dary tam. Bo tam ich

więc spieszcie pó-ki czas.
Bo tam ich Bóg i Pan.

Do szopy wszyscy wraz. Więc spieszcie
Przybiegli dary tam. Bo tam ich

pó-ki czas. Śpiewajcie aniołowie pasterze
Bóg i Pan. a-nio-ło-wie

a-nio-ło-wie

grajcie Mu grajcie Mu Klaniajcie się królowie nie zbudźcie Go ze snu.
się królowie

Zaśnij Dziecino.

Andantino. A. Uruski opr. Fr. Ryling.

Zaśnij Dziecino wszystkie Dziecię. Tyś nam posłał
Wzniesz raczkę swoją błogosław nam. Całe swe

cieszcha na tym świecie. Zmróż oczęta swoje
życie Tobie oddam.

Tyś serce moje modlitwa moja niech ukoi Cię. Zmróż Cię.

1º 2º

Boże się rodzi... 2.

Uroczyście

Boże się rodzi moc truchleje Pan niebiosów obnażony
Ogień krzepnie blask ciemnieje ma granice nieskończony

Nieco żywiej

Wzgardzony okryty chwatą Śmiertelny król nad wiekami

a stowarzyszeniem się stało i mieszkało między

1º 2º

nami nami

Mesjasz przyszedł.

Harm. Fr. Ryling.

Moderato.

1. Mesyjasz przyszedł na świat prawdziwy. I prorok zacny z wielkiemi dziwy
2. Wesele bardzo zacne sprawiono. Pana Jezusa na nie proszono

Który przez swoje znaki I zwolennikow jego dać wodzie winne smaki by strzegli Pana swego w Kanie Galilejskiej.

2.

O mili królowie...

Moderato - piu lento

Harm: Fr. Ryling.

O mi-li kró- lo- - wie skąd-deście tu przy - - szli?
Da-ry niesiem Pa- nu by mu o-fia- - ro - - wać,

Hen z da-le- kich kra- - in, za gwiazdą my przy - szli
Ku-dzieło i mi- - rą, także i to zło- - - to

f

By zo-ba-czyć ma-leńkie-go Je-zu-se-czka zro-dzo-ne-go,
By dzieci- ną się cie-szy- ć i nas po-bło- - go-sła-wi- - ć,

p

Wsta-jen-ce u- - bo- - giej, wsta-jen-ce u- - - bo- - giej.

„Przy onej górze"

B. Rizzi
opr. Fr. Ryling.

Moderato

piu mosso.

Przy o- nej gó- rze świe- cą się zo- rze Pa- ste- rze się,
Graj pa-ste-rzu graj Bóg ci po- ma- gaj. Po-wiedz gdzie jest

rit. a tempo

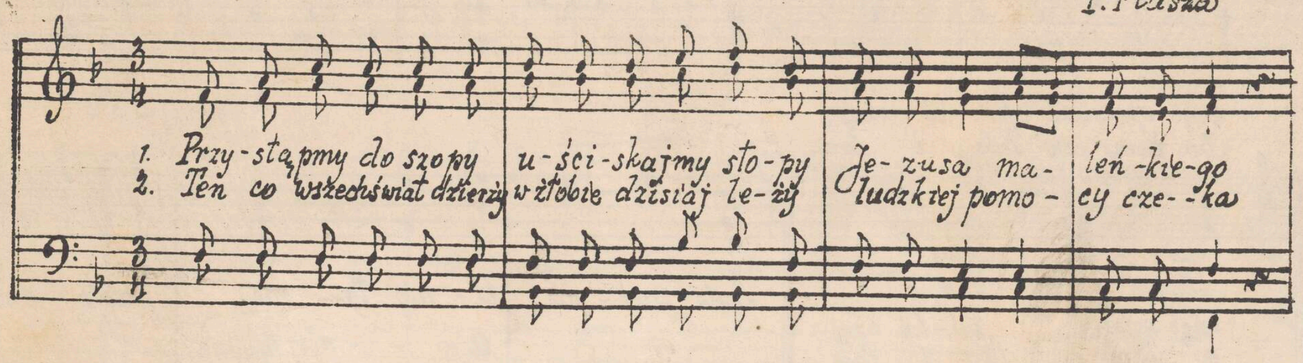
u- wi-ja-ją i na multa- neczkach grają. Nie wiem dla czego, nie wiem dla- cze- go.
ta stajen-ka w której przeczy- sta Panien-ka Sy- na po- wi- ła, Sy- na po- wi- ła.

Kraków WUM i B/BL Krakowskiej Kapituły Katedralnej
kk-III-467
CATH. CRACOV. CHORAL.
3

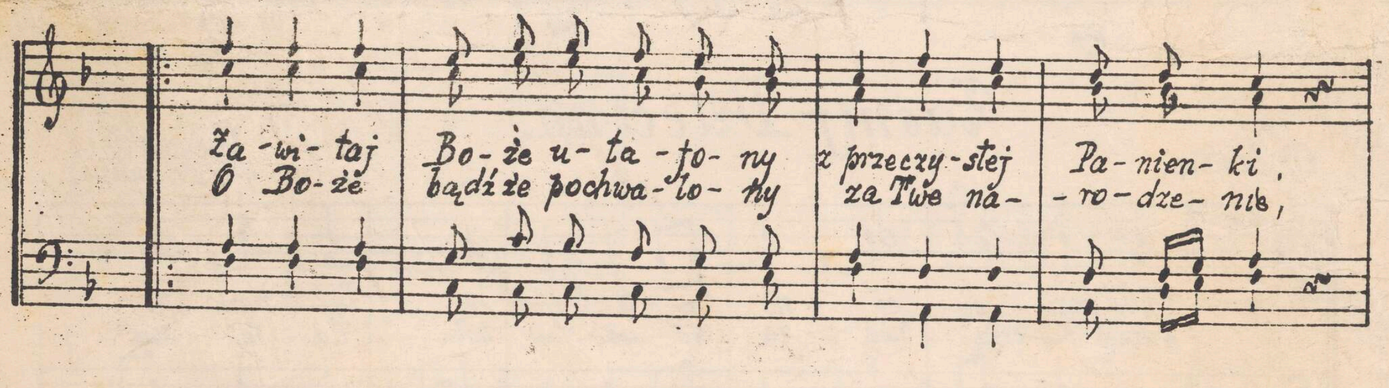
2.

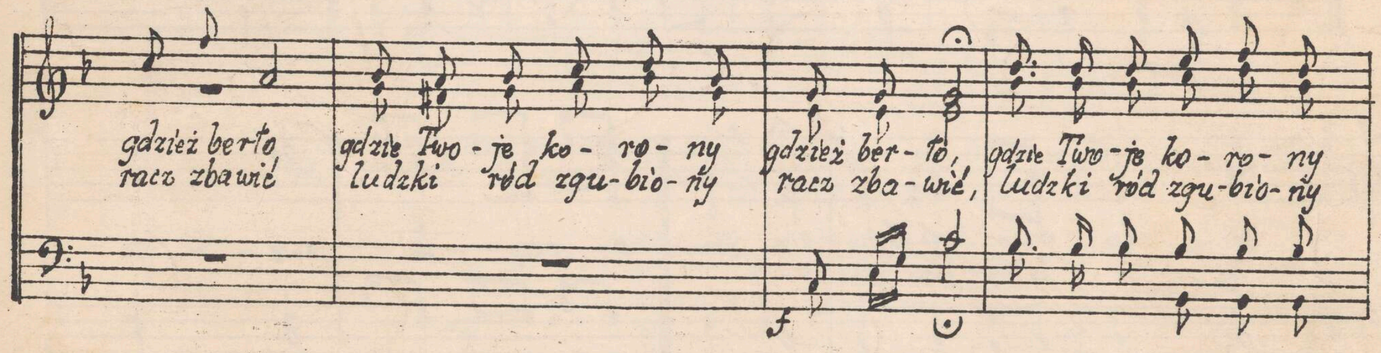
Przystąpmy do szopy.

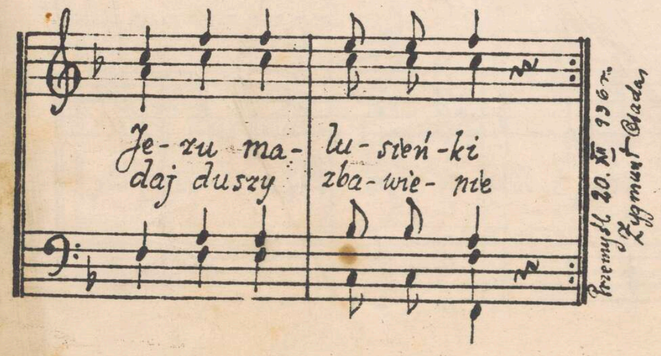
T. Flasza











Nakład i własność
Lwowskiego
Chóru Akademickiego

2.

Do szopy hej pasterze.

Andantino.

Do szopy hej pasterze do szopy wszyscy wraz. Syn Bo-ży w żło-bie le-ży
Przy-bie-gli pa-stu-szkowie ze swe-mi dar-ry tam. Od-da-li bo-kłon kor-ny

Do szopy hej pasterze do szopy wszyscy wraz. Syn Bo-ży w żłobie le-ży
Przybiegli pastuszkowie ze swemi dary tam. Od-da-li pokłon kor-ny

więc spieszcie pó-ki czas.
Bo tam ich Bóg i Pan. mf

pó-ki czas. Spie-waj-cie a-nio-to-wie paste-rze
Bóg i Pan a - - nio-to-wie
więc spieszcie bo tam ich pó-ki czas. Bóg i Pan.

a-nio-to-wie

f mf pp

grajcie Mu graj-cie Mu Kta-niaj-cie się kró-lo-wie nie zbudźcie Go ze snu.
się kró-lo-wie

f mf pp

Zaśnij Dziecino.

Andantino. A. Uruski opr. Fr. Ryling.

Za-śnij Dzie-ci-no swe-te Dzie-cię. Tyś nam po-
Wzniel ra-czkę swo-ją bło-go-sław nam. Ca-łe swe

cię-che na tym świe-cie. Zmrzi o-czę-ta swo-je
ży-cie To-bie od-dam.

1º 2º

Tyś ser-ce mo-je modlitwa mo-ja niech u-śpi Cię. Zmrzi Cię.

Bóg się rodzi... 2.

Uroczyście

Bóg się, wi-dzi moc truchle-je Pan nie-bio-sów obna-żo-ny
O-gień krzepnie blask ciemnie-je ma gra-ni-ce nieskoń-czo-ny.

Nieco żywiej

f

Wzgardzony o-kry-ty chwa-tą Śmiertel-ny król nad wie-ka-mi

f

a sto-wo cia-łem się sta-to i mieszka-to mię-dzy

1º 2º

na-mi na-mi

Mesjasz przyszedł.

Harm. Fr. Ryling.

Moderato.

1. Me-sy-jasz przyszedł na świat prawdziwy. I pro-rok zaony z wielkiemi dziwy
2. We-se-le bardzo zacne spra-wio-no. Pa-na Je-zu-sa na nie proszono

f

Któ-ry przez swoje zna-ki dać wp-dzie winne smaki w Kanie Ga-li-lejskiej.
I zwo-len-ni-ków Je-go by strzegli Pa-na swe-go

f

2.

O mili królowie...

Moderato - piu lento

Harm: Fr. Ryling.

O mi-li kró- lo- - wie skąd-deście tu przy - - szli ?
Da-ry niesiem Pa- nu by mu o-fia- -ro - - wać,

Hen z da-le- kich kra- - in, za gwiazdą smy przy - szli
Ka-dzidło i mi- - rrę, także i to zło - - - to

f

By zo-ba- czyć ma-leńkie- go Je-zu-se-czka zro-dzo- ne- go,
By dzieci- ną się cie-szy- ła i nas po-bło- - go-sła- wi- - ła,

f

p

Wsta-jen-ce u- - bo- - giej, wsta-jen-ce u- - -bo- - giej.

p

„Przy onej górze"

B. Rizzi
opr. Fr. Ryling.

Moderato

piu mosso.

Przy o- nej gó- rze świe- cą się zo- rze Pa- ste- rze się,
Graj pa- ste- rzu graj Bóg ci po- ma- gaj. Po-wiedz gdzie jest

rit. a tempo

p

u- wi- ja- ją i na multa- neczkach grają. Nie wiem dla czego nie wiem dla- cze- go.
ta stajen-ka w której przeczy- sta Panien-ka Sy- na po- wi- ła, Sy- na po- wi- ła.

p

Kk-III-467

2.

Przystąpmy do szopy.

T. Flasza

1. Przy-stąpmy do szopy u-ści-skajmy sto-py Je-zusa ma- leń-kie-go
2. Ten co wszechświat dzierży w żłobie dzisiaj le-ży ludzkiej pomo- cy cze-ka

Któ-ry swo-je bóstwo wydał na u-bó-stwo dla zba-wie-nia naszego
Bóg sto-wo wcie-lo-ne dzisiaj wy-niszczo-ne dla zba-wie-nia człowieka.

Za-wi-taj Bo-że u-ta-to-ny z przeczy-stej Pa-nien-ki,
O Bo-że bądź że pochwa-to-ny za Twe na- -ro-dze-nie,

gdzież bę-dzie to gdzie Two-je ko-ro-ny gdzież bę-dzie to, gdzie Two-je ko-ro-ny
racz zbawić ludzki ród zgu-bio-ny racz zba-wić, ludzki ród zgu-bio-ny

Je-zu ma- lu-steń-ki
daj duszy zba-wie-nie

Przemyśl 20. XI 1936 r. Zygmunt Gliadar

Nakład i własność
Lwowskiego
Chóru Akademickiego

2.

Do szopy hej pasterze.

Andantino.

Do szopy hej pasterze do szopy wszyscy wraz. Syn Bo-ży w żło-bie le-ży
Przy-bie-gli pas-tusz-kowie ze swe-mi dar-ry tam. Od-da-li po-kłon kor-ny

Do szo-py wszy-scy wraz. Więc spie-szcie tam ich
Przy-bie-gli dar-ry tam. Bo

Do szopy hej pasterze do szopy wszyscy wraz. Syn Bo-ży w żłobie le-ży
Przybiegli pastuszko-wie ze swemi dar-ry tam. Od-da-li pokłon kor-ny

więc spieszcie pó-ki czas.
Bo tam ich Bóg i Pan.

pó-ki czas. Śpie-waj-cie a-nio-ło-wie paste-rze
Bóg i Pan a - - nio-ło-wie

więc spieszcie pó-ki czas.
bo tam ich Bóg i Pan.

a-nio-ło-wie

grajcie Mu Kła-niaj-cie się kró-lo-wie nie zbudźcie Go ze snu.
graj-cie Mu się kró-lo-wie

Zaśnij Dziecino.

Andantino. A. Uruski
opr. Fr. Ryling.

Za-śnij Dzie-ci-no świę-te Dzie-cię. Tyś nam po-
Wzniel ra-czkę swo-ją błog-go-sław nam. Ca-łe swo

cie-chu na tym świe-cie. Zmróż o-cze-ta swo-je
ży-cie To-bie od-dam.

Tyś ser-ce mo-je modlitwa mo-ja nie u-śpi Cię. Zmróż Cię.

1º 2º

6

Bóg się rodzi... 2.

Uroczyście

Bóg się ro-dzi moc truchle-je Pan nie-bio-sów obna-żo-ny
O-gień krzepnie blask ciemnie-je ma gra-ni-ce nieskoń-czo-ny.

Nieco żywiej

Wzgardzony o-kry-ty chwa-tą Śmiertel-ny król nad wie-ka-mi

a sto-wo cia-łem się sta-ło i mieszkało mię-dzy

1º 2º

na-mi na-mi

Mesjasz przyszedł.

Harm. Fr. Ryling.

Moderato.

1. Me-sy-jasz przyszedł na świat prawdziwy I pro-rok zaony z wielkiemi dziwy
2. We-se-le bardzo zacne spra-wio-no. Pa-na Je-zu-sa na nis przeszło

Któ-ry przez swoje zna-ki I zwo-len-ni-ków Je-go dał wp-dzie winne smaki by służegli Pa-na swe-go w Kanie Ga-li-lejskiej.

2.

O mili królowie...

Moderato - piu lento

Harm: Fr. Ryling.

O mi-li kró- lo- - wie skąd-deście tu przy - - szli ?
Da-ry niesiem Pa- nu by mu o-fia- -ro - - wać,

Hen z da-le- kich kra- - in, za gwiazdą-smy przy - szli
Ku-działo i mi - - rą, także i to zło- - -to

f

By zo-ba-czyć ma-leńkie-go Je-zu-se-czka zro-dzo-ne-go,
By dzieci-na się cie-szy-ła i nas po-bło- -go-sła-wi- -ła,

f

p

Wsta-jen-ce u- -bo- - giej, wsta-jen-ce u- -bo- - giej.

p

„Przy onej górze"

B. Rizzi
opr. Fr. Ryling.

Moderato

piu mosso.

Przy o- nej gó- rze świe- cą się zo- rze Pa- ste- rze się
Graj pa-ste-rzu graj Bóg ci po- ma- gaj. Po-wiedz gdzie jest

rit. a tempo

u- wi-ja-ją i na multa- neczkach grają. Nie wiem dla czego nie wiem dla- cze- go.
ta stajen-ka w której przeczy- sta Panien-ka Sy- na po- wi- ta, Sy- na po- wi- ta.

p

p

KK-III-467

Przystąpmy do szopy.

T. Flaszа

1. Przy-stąpmy do szopy u-ści-skajmy sto-py Je-zusa ma- leń-kie-go
2. Ten co wszechświat dzierży w żłobie dzisiaj le-ży ludzkiej pomo- cy cze-ka

Któ-ry swo-je bóstwo wydał na u-bó-stwo dla zba-wie-nia naszе-go
Bóg sło-wo wcie-lo-ne dzisiaj wy-niszczo-ne dla zba-wie-nia człо-wie-ka.

Za-wi-taj Bo-że u-ta-jo-ny x przeczy-stej Pa-nien-ki,
O Bo-że bądź że pochwa-lo-ny za Twe na- -ro-dze-nie,

gdzież bęrło gdzie Two-je ko-ro-ny gdzież bęr-tó, gdzie Two-je ko-ro-ny
racz zbawić ludzki ród zgu-bio-ny racz zba-wić, ludzki ród zgu-bio-ny

Je-zu ma- lu-steń-ki
daj duszy zba-wie-nie

Przemyśl 20. XII 1936 r. Zygmunt Gradus

Nakład i własność
Lwowskiego
Chóru Akademickiego

Do szopy hej pasterze.

Andantino.

Do szopy hej pasterze do szopy wszyscy wraz. Syn Bo-ży w żło-bie le-ży
Przy-bież-cie pa-stu-szkowie ze swe-mi dą-ry tam. Od-da-li pa-kłon kor-ny

Do szo - - - py hej pasterze do szopy wszyscy wraz. Syn Bo-ży w żłobie le-ży
Przy - - bie - - - gli pastuszko-wie ze swemi dą-ry tam. Od-da-li pokłon kor-ny

Do szo - - - py wszy - scy wraz. Więc spie - - - szcie
Przy - - bie - - - gli z dą - ry tam. Bo tam ich

Do szopy hej pasterze do szopy wszyscy wraz. Syn Bo-ży w żłobie le-ży
Przybieżeli pastuszko-wie ze swemi da-ry tam. Od-da-li pokłon kor-ny

więc spieszcie pó-ki czas.
Bo tam ich Bóg i Pan.

pó - - ki czas.
Bóg i Pan

więc spieszcie pó-ki czas.
bo tam ich Bóg i Pan.

mf

Śpie-waj-cie a-nio-ło- wie paste - rze
a - - - nio-ło-wie

a-nio-ło- wie

f mf mf pp

grajcie Mu Hta-niaj-cie się kró-lo- - wie nie zbudźcie Go ze snu.
graj-cie Mu się kró-lo-wie

f mf pp

Zaśnij Dziecino.

Andantino.

A. Uruski
opr. Fr. Ryling.

Za - śnij Dzie - ci - - no świę - te Dzie - cię. Tyś nam po - -
Wzniesł rą-czkę swo - ją bło-go-sław nam. Ca - łe swe

cie - - cha na tym świe - cie. Zmróż o - czę - - ta swo - - je
zy - - cie To - bie od - dam.

Tyś ser - ce mo - je modlitwa mo-ja nie u-śpi Cię. Zmróż Cię.

Bóg się rodzi...

2.

Uroczyście

Bóg się ro - dzi moc truchle - je Pan nie-bio-sów obną - że - ny
O - gień krzepnie blask ciemnie - je ma gra-ni - ce nieskoń - czo - ny.

Nieco żywiej

f

Wzgardzony o - kry - ty chwa - tą Śmiertel-ny król nad wie-ka- - mi

f

a sło-wo cia - - tem się sta - - ło i mieszkało mię - dzy

1º na - mi 2º na - mi

Mesjasz przyszedł.

Karm. Fr. Ryling.

Moderato.

1. Me - sy - jasz przyszedł na świat prawdziwy. I pro-rok zasny z wielkiemi dziwy
2. We - se - le bardzo zacne spra-wio-no. Pa-na Je-zu-sa na nis zeszło.

f

Któ - ry przez swoje zna-ki dał wp-dzie winne smaki
I zwie-len-ni-ków Je-go by strzegli Pa-na swe-go

w Kanie Ga-li - lejskiej.

f

O mili królowie... 2.

Moderato - più lento

Harm: Fr. Ryling.

O mi-li kró- lo- - wie skąd-deście tu przy - - szli ?
Da-ry niesiem Pa- nu by mu o- fia- - ro - - wać,

Hen z da-le- kich kra- - in, za gwiazdą smy przy - szli
Na-dzieję i mi - - ra, także i to zło - - to

f

By zo-ba-czyć ma-leńkie-go Je-zu-se-czka zro-dzo-ne-go,
By dzieci-na się cie-szy-ła i nas po-bło- - go-sła-wi- - ła,

p

Wsta-jen-ce u- - bo- - giej, wsta-jen-ce u- - -bo- - giej.

p

„Przy onej górze"

Moderato

B. Rizzi
opr. Fr. Ryling.

più mosso.

Przy o- nej gó- rze świe-cą się zo- rze Pa-ste- rze się,
Graj pa-ste-rzu graj Bóg ci po- ma- gaj. Powiedz gdzie jest

rit. a tempo

u- wi-ja-ją ta stajen-ka i na multa- neczkach grają. Nie wiem dla cze-go nie wiem dla- cze- go.
w której przeczy- sta Panien-ka Syna po- wi- ła, Syna po- wi- ła.